

La Cèlia al regne de la paraula

La Cèlia era nova a l'escola, era baixeta, tenia els ulls d'un marró intens i un cabell castany preciós. Els seus pares eren carters i havien hagut de mudar-se per feina. Quan va entrar a l'aula tots es van presentar. Aquell dia tocava plàstica i la mestra li va dir a ella i a un altre nen que anessin a buscar els pots de pintura al magatzem.

Pel passadís el nen li va preguntar com es deia perquè no recordava el seu nom.

–Cèlia- va respondre– Ella tampoc recordava el nom del nen.

–Jo em dic Cay– Quan van arribar al magatzem era ple de material tot ben posat i classificat en estanteries. En Cay va estirar un pot i la porta es va tancar. Tot seguit els pots van esclatar i la sala va passar de ser un magatzem a una piscina de pintura. Els nois van sentir una veu que deia:

–Necessitem la vostra ajuda! Al regne de la paraula, al palau de la impremta hi viu la dama de la nit que té la intenció d'exterminar els llibres.–Un remolí se'ls va empassar i van caure en un munt de fulles. La Cèlia i en Cay van quedar estabornits contra el terra. Al matí següent es van despertar al regne de la paraula. De cop es va sentir una veu que deia:

–Ja era hora, heu estat mig matí dormint.–Tots dos van fer un bot. Era un ésser amb peus de cabra i cos d'home. La Cèlia va preguntar on eren. L'home va respondre

–Al regne de la paraula–En Cay va caure desplomat a terra. No s'ho podia creure. La Cèlia va tornar a preguntar, aquest cop com podien arribar al palau de l'impremta.

L'home, sorprès, va respondre mentre en Cay es revifava.

–Heu de fer aquest camí fins aquest port i aquí un amic meu us durà en barca–Quan van marxar el bibliotecari els va donar una bola i va dir:

–Quan hagueu completat la missió feu-la esclatar, ella us durà a casa.

Un cop allà els va rebre un home encaputxat que els va dur fins al palau.

En Cay va haver d'escalar el mur, obrir la porta i un cop dins els dos van agafar una espasa d'una armadura i es van apropar a la porta on hi havia la dama. La Cèlia va idear un pla.

–Cay tu la distreus amenaçant-la amb l'espasa–va dir la Cèlia.

–D'acord, i tu... un moment, com alliberem els llibres?–va preguntar en Cay.

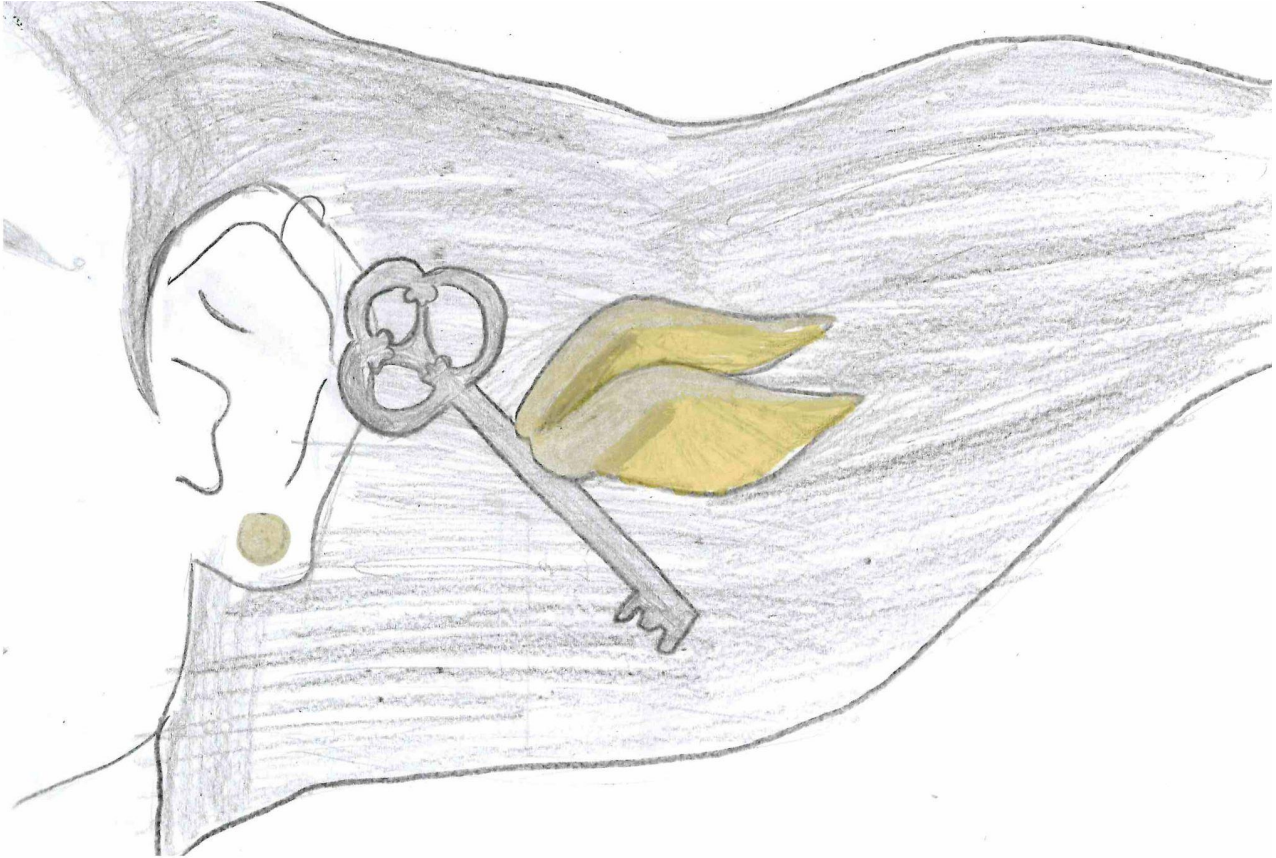
La Cèlia es va enfilal al llom d'en Cay. Quan va baixar va dir:

–La dama té una clau voladora, jo l'agafo.

Quan van entrar, la dama de la nit va exclamar:

–Què fas? Qui ets?

Només havia vist en Cay perquè la Cèlia havia entrat d'amagat. En Cay parlava fluix perquè tenia molta por. La Cèlia va fer la volta i va arribar darrere la dama. La clau era al costat de la seva orella i resplendia més que mai. La dama de la nit i en Cay van entrar en combat. La clau era lluny de la dama, era la seva oportunitat.

La Cèlia va atrapar la clau i va xisclar d'alegria. En Cay estava ferit i la Cèlia molt espantada. De cop el sostre va esclatar i va caure un home amb una corda. Era el bibliotecari! Va lligar la dama a una columna i la Cèlia a poc a poc va anar alliberant els llibres. Es van acomiadar i van fer esclatar la bola. Quina serà la seva propera aventura?

Yotsuba.